

POSITIIVINEN KRISTILLISYYS

Väinö Hotti

Positiivisesti ajatteleva ihminen pitää haasteista. Hän kokee, että vaikeat ajat kuuluvat elämään, ja ne tulee kohdata rohkeasti. Vaikeudet kasvattavat luonnetta ja antavat elämäkokemusta. Positiivinen ihminen uskoo siihen, että kaikesta selviää – ja hän myös pyrkii selviämään.

Negatiivinen ihminen puolestaan pelkää vastoinkäymisiä, sillä ne muistuttavat epäonnistumisesta. Rankat ajat sekä koettelemukset kauhistuttavat, sillä negatiivinen ihminen ajattelee, ettei niistä kuitenkaan selviä. Hänellä on pessimistinen asenne jo alusta alkaen (Netti).

Vimpelin positiivisin kunniamaininta annetaan henkilölle, joka voi olla kuka tahansa kuntalainen! Vimpelin positiivisin on henkilö, joka valovoimaisuudellaan ja positiivisuudellaan kannustaa muita, hän ei puhu pahaa eikä korosta negatiivisuutta, hän on ystävällinen ja lämmin henkilö, joka ajaa yhteistä hyvää. Kunniamaininta voidaan antaa myös erityisen hyvästä ja positiivisesta asiasta, tapahtumasta tms. jonka syntymiseen henkilö on vaikuttanut ratkaisevasti (Järviseudun Sanomat, 9.7.2020) NETTI.

*”Aikamme uskosta käytävää keskustelua sävyttää usein jonkinlainen ”hyvän” monopolisoiminen kristinuskolle. Päätellään, että jokainen ihminen, joka tuo esiin **jotakin positiivista**, joka tekee jotakin hyvää ja on vilpitön käsityksissään, olisi kastettuna ilman muuta kristitty”*
(Lasse Marjokorpi / Kirkon kuoleman sairaus, ss.30,31).

LASSE MARJOKORPI

Samat kriteerit

On huomattava, että yhteiskunnan positiiviset kriteerit siirtyvät pääsääntöisesti sellaisenaan hengelliselle kentälle. Tämä humanistinen arvo on tullut hengellisten arvojen tilalle. Positiivinen ihminen on korkeassa kurssissa kaikilla elämän sektoreilla! Positiivisen ilmiön esiintulo on osaltaan seurausta siitä, että LUTHER ON KUOLLUT JA KUOPATTU!

Suosittu hengellisessä kentässä

Tämä kristillisyyden muoto on erittäin suosittu – ja se nähtävästi jatkuvasti valloittaa uusia alueita. **KAIKKI, MIKÄ ON POSITIIVISTA, ON MYÖS KRISTILLISTÄ! MIKÄÄN MUU EI OIKEASTI OLEKAAN KRISTILLISTÄ!** Se on eri-ikäisten suosiossa ja myös erilaisten kansanryhmien kannattama. Populismi on tässä oleellinen tekijä. **RISTIN PAHENNUS ON POISTETTU – JA SIIRRYTTY HALPAAN ARMOON!**

Eurokristillisuus

On helppo väittää, että tällä kristillisyydellä on kannatusta Euroopan laajuisesti. Tämän suosio perustuu osaltaan siihen, että sen arvon ymmärtää ns. luonnollinenkin ihminen. Näin pelkästään koko väestöä ajatellen. Lisäksi se on merkittävä sikäli, että sitä kautta järjestöt pääsevät asiakkaitensa eurokukkaraille – taloudellinen kannatus on taattu. Jokainen menestyvä kristillinen yritys ei voi ajatellakaan muuta kristillisyyttä.

MILLAINEN ON POSITIIVINEN KRISTITTY?

1. Tavallinen kansalainen. Hän ei poikkea muista ihmisistä millään merkittävällä tavalla. Suhteessa uskoon ja uskontoon hän noudattaa ”yleisuskonnollisuuden laveaa kaavaa”.
2. Hänen kristillisyytensä harrastus painottuu sosiaaliseen evankeliumiin. Hän arvostaa nimenomaan ”kätten evankeliumia” (Martan evankeliumia).
3. Erotusta ihmisten välillä ei tehdä. Kaikki me olemme samanarvoisia Jumalan luomina. Hänen kristillisyytensä on nimenomaan **1.uskonkappaleen kristillisyyttä**.
4. Jokaista ihmistä on kunnioitettava omana persoonanaan. Vaatimuskristillisuus ei ole oikeaa. Jokaista on silitettävä myötäkarvaan.
5. Mitään murrosta ei tarvita uskoontuloon. Kelpaamme sellaisenaan Jumalalle. Konservatiivinen kristitty on **harhaoppinen!**
6. Pikku hiljaa itsekukin kasvaa Jumalan lapseuteen. **Kasvatuskristillisuus!** Perustana nimenomaan kansankirkossa on **kasteuudestisyntyminen**.

7. Laki - evankeliumi – tie ei ole oikea tie:

(nettikuva)

JOHANNES AGRICOLA
20.4.1494 – 22.9.1566

”Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. ‘Kymmenen käskyä kuuluu raastupaan eikä saarnastuoliin. Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaan. Hirteen Mooseksineen`! (Tunnustuskirjat, s. 53).

8. Jokainen on hyväksyttävä sellaisena kuin hän on – ilman vaatimuksia. **VALLITSEVAN TILANTEEN VANHURSKAUTTAMINEN!** Avainsanoja: tullut uskoon, ottanut Jeesuksen vastaan!

(nettikuva)

PAAVO RUOTSALAINEN
9.7.1777 – 27.1.1852

*”Hänen (Paavon) ympärillä oli kristillisyyttä suuri määrä, Mutta Paavo tahtoi tutkia sen **laatua**” (Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.344).*

*”Ota nyt tarkasti vaari, **ettet ryöstä itselles uskoa ulkopuolella laillisen järjestyksen, äläkä rosvojen tietä vaella. Ei sinun myös pidä askeltakaan ottaman, ennen kuin olet tielle tullut**” (Salattu viisaus, s.19).*

9. Uskoontulo on jokaisella erilaista; siihen ei välttämättä sisälly lainsaarnaa eikä synnin tuntoa. Jokainen ”hurahtaa” uskoon tavallaan. **Kenenkään uskoa ei ole lupa mitata eikä arvostella.**

10. Lakia ei tarvita uskoon tullessa - eikä myöskään uskonkilvoituksessa (lain 3. käyttö).

11. Dogmaattinen puoli on vieras alue. Opillinen orientoituminen heikkoa. Sielullisuus ja sentimentaalisuus on keskeisiä elementtejä. Tähän liittyy myös oleellisena erilainen musiikki. Näistä johtuen tämä uskonto on erikoisesti naisten ja nuorten suosima.

12. Tavallisesti tällainen kristitty ei lainkaan käsitä EKKLESIAA. **Joku lahko muotoutuu ennen pitkää hänen hengelliseksi kodikseen, johon hän ”jäykkäkouristuksen” omaisesti tarrautuu kuin hukkuva oljen korteen!**

13. Hän ei halua erota ruodusta; hän haluaa olla tavallinen kansalainen. Hänelle ”muukalaisuus” on tuntematon asia. Hän on maailmassa ”kotoaan”. Suomen kansalaisuus merkitsee hänelle samalla Jumalan valtakunnan kansalaisuutta.

14. Hänelle on tuntematon jako Jumalan lasten ja maailman välillä. Hänelle kristillisyyks on lähinnä ”diakoniaa”.

16. Hän ei koe, että **Jumalan kansa** olisi jotenkin erikoisasemassa. Hänellä ei ole tähän kansaan mitään erikoista suhdetta tai rakkautta.

17. Evankeliumi ei ole tällöin ilosanomaa, vaan **äitelää siirappia!**

18. Evankeliointi ei sovi hänelle. Seurakunta työ menee viihteen puolelle. Se on ”vuohien huvittamista”. **Raamatun antama tehtävä taas on vuohien tekeminen lampaiksi – uudestisyntymisen kautta.**

19. Parannussaarna on tuntematon – **antinomismi** (lain kumoaminen) on vallalla!

20. Ahdas portti ja kaita tie ovat vieraita:

”Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät” (Matt.7:13,14).

”Portti on ahdas ja tie kaita, mutta paikoin alkaa olla niin, että portti tehdään tulijaa myöten, samoin tiekin” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.82).

21. Positiivinen usko on JOKAMIEHEN USKO:

”ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä usko ei ole joka miehen” (2 Tess.3:2).

22. Se on kaunista humanismia; siitä puuttuvat Raamatun raamit! Se ei ole ”realismia”. Siinä ovat ”jalat tukevasti ilmassa”.

23. Raamatun vanhurskauttaminen, uudestisyntyminen ja pyhitysoppi ovat tuntemattomat. Psykologia ja humanismi ohjaavat julistusta!

24. Siinä askarrellaan ainoastaan ”tämänpuoleisissa”:

”Kirkkokaan ei näytä aina muistavan, ettei se ole olemassa tehdäkseen päiväperhosten hetken lentoa mahdollisimman ruusunhohteiseksi” (Osmo Tiililä, Kuolema, s, 26).

25. Sananjulistuksessa on luovuttu laki – evankeliumi – perusakselilta! Tämä ei ole Raamatun uskoa, vaan IHMISKEKSINTÖÄ ja - POPULISMIA!

26. Tässä on kysymys ARMON VARKAASTA ja SANAN PÄÄLLE KROSSAAMISESTA!

(nettikuva)
LEO MELLER

(nettikuva)
JUHA AHVIO

(nettikuva)
HELVI JÄÄSKELÄINEN

(nettikuva)
LEENA METSÄMÄKI

Suomalaisella maaperällä POSITIIVISEN EVANKELIUMIN merkittävin lipunkantaja on PATMOS SÄÄTIÖ! Se on johtajiensa kautta sitoutunut tähän ”yleisuskonnolliseen” linjaan. Se mainostaa toimintaansa ”kahden käden”

evankeliumina, vaikka käytännössä KÄRRYT ON VALJASTETTU HEVOSEN ETEEN! Siellä lyödään kovasti rumpua ”raamatullisuudesta”, vaikka tämä osoittautuu joskus kyseenalaiseksi kvasiraamatullisuudeksi. Terävä tutkija pystyy jo nimestä päättelemään paljon. ”Nimi on enne.” PATMOS - nimi merkitsee ”itsepaljastusta”. Patmos – saari on ”näkyjen ja ilmestysten” saari. Leo Meller tunnetaan parhaiden NÄYISTÄ JA ILMESTYKSISTÄ!

Jyväskylän yliopiston tutkija on osoittanut, etteivät nämä näyt ja ilmestykset ole aina toteutuneet: [”Matti Ylinen Jyväskylän yliopistosta on tehnyt historian pro gradu -tutkielman Leo Mellerin 1970-luvun kirjallisesta tuotannosta”](#): [Nyt näen!](#)

Jos ja kun perustus on ”näyissä ja ilmestyksissä”, se ei suinkaan merkitse KALLIOPERUSTAA” (Matt.7:24-27), vaan tosiasiaa silloin ollaan HEIKOLLA JÄÄLLÄ – epäraamatullisuudessa! Patmoksen opetusta leimaa epätodellisen optimistinen (valheellinen) käsitys Suomen kansan tulevisuudesta (Suomi rukoilee: *”Oi Suomi katso, sinun päiväs koittaa”*).

Ehkä selkein Patmoksen epäraamatullinen oppi koskee **seurakuntaa**. Siellä annetaan ymmärtää, että PATMOS ON EKKLESIA! Tämän opin harhaisuuden näkee jo SOKEA REETTAKIN! Rehellisyys vaatisi tunnustamaan, että on kyseessä yksi monista harhaisista LAHKOISTA! **Into ja palo jonka tulisi kohdistua EKKLESIAAN, kohdistuukin Patmokseen! EPÄJUMALANPALVONTAA!** On syyllistytty ”kardinaalivirheeseen” ja – SUUREEN SYNTIIN; **VALTAKUNTA ON RYÖSTETTY**, Matt.11:12.

(nettikuva)

VILHO RANTANEN
16.2.1899 – 7.7.1978

Patmoksella on tästä huolimatta melkoinen kannattajajoukko. VILHO RANTANEN runoilee kristikansan herkkyydestä eksyä harhapoluille:

*”Totta luulen, kristikansa narrattavaks` kai on herkin,
jos vain liikku hurskain elein, osaa tehdä ristinmerkin”*
(Vilho Rantanen / Runot, s.152).